

личатъ на римските сенатори, които нена-
виждаха Цезаря, но въ сѣщото време тие
сами бѣха по-голѣми тирани отъ него: тие
горѣщо и фанатически поддържаваша своите
собствени аристократически права, гор-
дѣливо и безсовѣстно си играеха съ на-
родътъ и управляваха своите робе и ро-
бини съ помощта на камшикътъ и на
вѣжето; бѣлгарете още не знаеха, че
рускиятъ народъ въ времената на Мен-
шикова търпѣше по-тъшко и по-гнузнаво
робство, нежели бѣлгарскиятъ; бѣлгарете
още не знаеха, че русите са продаваха,
като говѣда, на пазарътъ, и че тие трѣба
да благодаратъ само на Александра II.,
който ги избави отъ това срамотно робу-
ване. Но както и да е, а бѣлгарете са
разшавале и надѣяле са, защото тие още
не биле познати съ Мациниевото изрѣчение:
„Вие търсите свобода отъ французскиятъ
императоръ, който е най-голѣмъ неинъ